

нж-тж, Лутеръ былъ готовъ да отстѣпи на други-тѣ онжъ свободж на мысленіе и дѣйствіе, който притезавалъ за себе си. Отъ тука ставало явно че той не ся борилъ за прокарваніе-то на нѣкое си собственно мнѣніе или прѣдпочтеніе, но за истины-тѣ на които Духъ Божій, чрѣзь просвѣщающж-тж Си силж, го научилъ отъ Св. Писаніе. Така ся събрали около него людіе, пламтящи отъ въсторгъ, защото тѣ видѣли че той не ги кара да слѣдватъ него — единъ человекъ, но Божіи-тж истинж, споредъ както тя говорила направо на свѣсти-тѣ имъ.

Тѣзи черты на Лутера раскривать главно тайнж-тж на неговъ-тѣ успѣхъ. Но, освѣнь тѣхъ, той е былъ трудолюбивъ, понѣкогашъ вѣнъ отъ силы-тѣ си; испълненъ отъ вѣрж; прѣдаденъ много на молитвж; и тѣрпѣливъ, едно, по отношеніе къмъ дѣйствіе-то на Божіе-то провидѣніе, и, друго, като слѣдствіе отъ това, по отношеніе къмъ человекъ-тѣ — орждія-та съ които Богъ Си служи въ дѣла-та на промысль-тѣ Си. При това, Лутеръ былъ напѣдничавъ, но не безразждно или до крайность: той дохождалъ до убѣжденіе твърдѣ бавно; и, понѣкогашъ, само слѣдъ измжчителнж борбж съсь свѣсть-тж си, той ся искубвалъ отъ стары-тѣ си вѣр-